

CUVÂNTUL PREA FERICIRII SALE TEOFIL, PATRIARHUL IERUSALIMULUI, ROSTIT ÎN CADRUL CONFERINȚEI ORGANIZATE DE ICCI ȘI MUSALAHA

Pe 27 și 28 ianuarie / 9 și 10 februarie 2017, Prea Fericirea Sa, Părintele nostru și Patriarhul Ierusalimului Teofil a trimis un Cuvânt adresat conferinței de două zile organizate de ICCI (Comitetul Creștin Internațional din Israel) și de MUSALAHA, care a avut loc la hotelul Legacy din Nazaret. Reproducem mai jos discursul Prea Fericirii Sale, tradus în limba română:

CONFERINȚA „Abordarea provocărilor creștinilor în Israel”

Sponsorizată de

Comitetul Creștin Internațional din Israel

și Musalaha

la Hotelul Legacy,

Nazaret

9-10 Februarie 2017

„Domnule Elias,

Domnule Profesor Munayer,

Distinși Participanți,

Doamnelor și Domnilor,

Vă salutăm, dragi Prieteni care ați venit la această conferință, și ne bucurăm de prilejul de a vă transmite acest mesaj, la un eveniment în care abordați diverse chestiuni serioase și propuneți cursuri de acțiune, în sprijinul comunității creștine din Țara Sfântă.

Reflectând la aceste chestiuni înainte de conferință, ne-am gândit la principiul fundamental că prezența comunității Creștine este o componentă integrală a societății din Orientul Mijlociu. Înseși rădăcinile creștinătății sunt aici, în acest pământ, și fără o prezență nativ creștină vitală și vibrantă, Orientul Mijlociu ar fi diminuat semnificativ, și specificul însuși al Țării Sfinte ar fi compromis.

Creștinii nu sunt oarecum străini sau apariții târzii pe această scenă. Pentru a vă da doar un exemplu, Patriarhia Greacă (Rum) Ortodoxă este cea mai veche instituție religioasă din Țara Sfântă, cu o existență neîntreruptă, predând toate celelalte instituții religioase din regiune. De aceea toți creștinii o recunosc drept Maică a tuturor Bisericilor, întemeiată pe sângele Domnului nostru Iisus Hristos. Acest lucru singur este o mărturie elocventă a naturii indigene a prezenței creștine aici, dar mai sunt și multe altele. Orice conversație despre viitorul comunității creștine din Țara Sfântă trebuie să înceapă întotdeauna prin amintirea locului nostru propriu în chiar inima acestei regiuni.

De-a lungul veacurilor, această identitate unică a fost ascunsă de evoluții politice și sociale ulterioare. Fiind parte din Țara Sfântă încă de pe vremea Sfinților Apostoli, secole de-a rândul identitatea noastră a fost, aparent, separate în diferite moduri. Am fost considerați un grup separat și distinct – un tayfeh – de către cei care au făcut

regulile societății noastre, și efectul acestei identificări a fost mascarea adevărului rădăcinilor noastre adânci în această regiune. Așa s-a întâmplat în mod succesiv, cu autorități de conducere și guvernamentale, de sute de ani.

Una dintre sarcinile noastre principale este aceea de a insista, întotdeauna, pe o narațiune alternativă, o narațiune a identității și a apartenenței care accentuează adevărul istoriei noastre sacre și mărturia Locurilor Sfinte despre prezența creștină de aici. Această narațiune alternativă nu este doar o poveste; este o mărturie vie – o adevărată *martyria* – și această mărturie vie trebuie să fie evidentă în viața ecleziastică și socială a comunității creștine.

Noi, cei care suntem comunitatea creștină din Țara Sfântă, trebuie să fim pe drept cuvânt autocritici pentru a înțelege și a purta responsabilitatea convenită de a redresa dezechilibrele din situația noastră prezentă. Pe de o parte, recunoaștem că depindem de sprijinul și încurajarea creștinilor și a altor oameni binevoitori din toată lumea. Vedem acest sprijin și această încurajare cel mai clar în multele mii de pelerini care vin în fiecare an în această țară, și știm că atunci când pelerinii au fost înnoiți duhovnicește de vizita lor aici, se întorc acasă drept cei mai buni ambasadori ai noștri.

Vedem aceasta și în angajamentul Bisericilor noastre una față de cealaltă, și de asemenea, în lucrarea Consiliului Mondial al Bisericilor, în a Consiliului Bisericilor din Orientul Mijlociu, și a multor organizații care lucrează cu noi pentru pace, dreptate, și reconciliere.

Pe de altă parte, ne este clar că trebuie să vedem în comunitatea creștină din Orientul Mijlociu un nou angajament față de practica vizibilă a credinței creștine, pentru a arăta lumii, în moduri noi și semnificative, roadele credinței noastre creștine. Aceasta înseamnă o participare crescută la activitatea de închinare

dar și în faptele slujirii. Spunem aceasta întrucât tocmai în adunarea euharistică ne arătăm unitatea, și să ne facem vizibilă misiunea creștină. Trebuie să fim implicați în determinarea propriei noastre vieți și a viitorului nostru, și nu ne putem aștepta ca alții, întotdeauna, să facă pentru noi ceea ce noi nu reușim să facem pentru noi înșine.

Adevăratele parteneriate presupun și necesită o maturitate adevărată. Comunitatea creștină din această regiune a dat naștere la, și întruchipează, cele mai nobile realizări ale civilizației umane. Trebuie să rezistăm încercărilor de a infantiliza sau de a submina adevărata natură a vieții noastre. Nu ne putem considera ca neavând o contribuție semnificativă. Dimpotrivă, ne mândrim cu rolul nostru în istoria și cultura Orientului Mijlociu, căci întrupăm în viața comunității creștine din Țara Sfântă întâlnirea dintre Dumnezeu și om.

Această întâlnire divino-umană se află în centrul credinței, vieții și a valorilor noastre. Biserica, așa cum am menționat deja, este o comunitate euharistică în care această realitate este sărbătorită, și fără ea, inima Țării Sfinte încetează să bată și să dea viață.

Știm foarte bine din experiența viețuirii în această regiune că religia are un rol atât de determinant în termenii identității și ai existenței. Din acest motiv, angajamentul creștinilor la valorile și adevărurile credinței noastre devine mai crucial, astfel încât acțiunile noastre să ne arate *politeia în Hristos*. Așa cum ne încurajează Sfântul Pavel în Epistola către Filipeni, „să vă purtați numai în chip vrednic de Evanghelia lui Hristos” (Filipeni 1: 27).

Contemplând viitorul stării de bine a prezenței creștine în Țara Sfântă și în Orientul Mijlociu, energia și activitatea noastre, ca oameni a căror credință este clară și pe care toți o pot vedea, va fi singurul factor cel mai determinant. Trebuie să învățăm din nou înțelesul cuvintelor Domnului

nostru din Evanghelia Sfântului Matei, în care spune „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri” (Mt. 5: 16). Dacă dorim să fim cu adevărat creștini credincioși, știm de asemenea că vom întâmpina tristețe și durere, căci suntem comunitatea Sfintei Cruci. Așa a fost dintru începuturi, după cum spune Sfântul Pavel în Epistola a Doua către Timotei: „Și toți care voiesc să trăiască cucernic în Hristos Iisus vor fi prizoniți” (2 Tim. 3:12).

De aceea suntem conștienți că sarcinile care ne așteaptă nu sunt ușoare. Nu trebuie să fim descurajați sau slabi de inimă. Neîndoielnic, trăim timpuri de dificultăți fără precedent și chiar de persecuție a creștinilor și a altor ființe inocente din regiunea noastră. Aceasta pune un preț și mai mare pe viața comunităților noastre și pe rolul pe care noi, pentru care Țara Sfântă înseamnă acasă, suntem pregătiți să ni-l asumăm. Desigur, avem nevoie de ajutorul prietenilor noștri; dar avem nevoie și de o reînnoire a angajamentului din rândul oamenilor noștri, astfel încât împreună să putem oferi o misiune nouă și mai vizibilă și *martyria* prin care comunitatea creștină din Orientul Mijlociu își ia locul cuvenit în peisajul bogat al naționalităților și al comunităților religioase din regiunea noastră.

Vă urăm curaj și succes în lucrările acestei conferințe. Dumnezeu să vă binecuvinteze, pe domniile voastre și pe toate popoarele din iubita noastră Țară Sfântă.

Vă mulțumesc.”